

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Christendommens Sandhed

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 152. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1826_444_2-txt-shoot-idm1434.pdf (tilgået 13. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

I Kirkens og Verdens sammenflydende Historie maa man søge Oplysning om, hvi det var i England Kirkens hedenske Fiender, og i Frankrig dens tyrkiske Venner opstod, og her vil vi blot erindre, at Oppositionen hører i England til Dagens Orden, og at i Frankrig havde Hugonotterne, under borgerlig Trængsel, kirkelig Frihed, saa her fandtes de Betingelser, som fattedes overalt, hvor Paven eller den verdslige Magt kvalde Fritænker-Ordet i Fødselen, og vedligeholdt saaledes den Indbildning, at Daab og Kirke-Gang virkelig havde christnet de vantroe Slægter, som fordum lokkedes eller truedes med verdslige Midler til at afsværge Afguderiet og lade sig døbe. Denne luftige Drøm, aldeles usømmelig for Dagens og Lysets Børn, den, og intet, slet intet Andet var det, som forstyrredes, da man raabde sig hæs paa, at Kirken var i Fare, og styrtede udentvivl en af Dagene, hvis der ikke snart raadtes Bod paa den gruelige Uskik, at Folk i Troes-Sager talde, som de tænkte, og søgde at overtale Andre til hvad de selv ansaae for det Klogeste. Hvor der havde været en ret levende, christelig oplyst Geistlighed, havde den naturligviis, saasnart, ved Skrive-Friheden, Uveiret brød løs, sagt til den verdslige Øvrighed: langt fra at beklage os over de Forhaanelser, som udøses over os og det Guds Ord, vi for153kynde, er det os tvertimod inderlig kjært, at det skjulte Hedenskab iblandt os, hvorover vi altid have sukket, nu er aabenbaret, og Alt vil være i sin christelige Orden, naar Øvrigheden blot ophæver sine Straffe-Love mod U-Christne, saa vi, uden at staae som borgerlige Forfølgere, høitidelig kan erklære dem for U-Christne, som spotte med den Daab, de have annammet, og belee den Tro, de have bekjendt. Skulde noget Land kunne rose sig af en saadan Geistlighed, da maatte det været Danmark, der virkelig havde en Mand i Spidsen for sin Geistlighed, som ikke klynkede, eller følte Trang til verdslig Ryg-Styd i aandelig Kamp, thi en saadan Mand var, som vi alle veed, Nikolai Edinger Balle, hvem Kirke-Historien derfor vil sætte et anderledes Minde end Sællands Præsteskab; men i det Hele taget havde vi dog heller ikke en saadan Geistlighed, og selv Balle fattedes det Lys og den Kraft i Aanden, som, i den ellers saare beleilige Tid, havde hørt til, for at befrie Christi aandelige Legeme hos os fra sine døde Lemmer, og derved skiænke det den Sandheds og Livs-Kraft, det aabenbar fattes, og fattedes i femtenhundrede Aar allevegne, og er desuagtet, ved Mirakel paa Mirakel, undgaaet Døden; men kan og maa nu ikke længe fattes, da vi klarlig see, baade hvor dødelig Sygdommen er, og hvor let, naar vi kun vil, den er at læge!